

Posudek na diplomovou práci Jakuba Šacha „Hudba jako stimul k výtvarnému vyjádření“
Mám-li jako vedoucí diplomové práce posuzovat předložený soubor výtvarných řeše
a reflektujících textů, musím k nim především přistoupit jako k organickému procesu -
což

zajisté hodnocení velmi ztěžuje. Nicméně musím připustit, že být takovému procesu
poměrn

blízko, bylo velmi inspirující a nikdy nudné.

Diplomant se pustil na neprobádanou půdu, a to po delší době, poctivě strávené v oblasti
statického obrazu, respektive vizuálních metafor pohybu a průběhu, kterými se snažil
„klasicky“ reagovat, v „klasickém“ médiu kresby a malby na časově determinovaný
hudební

tvár. První část práce tedy zahrnuje výtvarné uchopení hudební inspirace a analyzuje
výrazové prostředky v interdisciplinárním propojení, jak je známe z klasických případů
mal

a hudby 20. století. Kromě obhajoby vlastní tvorby sem patří i velmi dobře teoreticky
zpracovaný blok psychologie vnímání hudby a principů synestetického vnímání.

Audio-vizuální diskurs současné doby však provedl své - odklonil diplomanta na poli
současného umění a zároveň na pole audio-vizuální produkce mediální i hudební. Autor
prac

se dostal do situace „praktického života“ s hudbou, reklamou, hudebním průmyslem a
vizuální mediální produkcí, jak ji známe všichni z každodenní zkušenosti. Zde také našel
společnou řeč se svými žáky a jeho koncepce vlastního výtvarného projektu se začala
prolíná

s koncepcí pedagogického rozvedení.

Výtvarná část vyústila v syntézu auditivního a vizuálního tvaru v podobě hudebního
klipu. Tato práce, provedená v elektronickém médiu, na katedře nikoliv běžně
používaném,

vyžadovala dobrou orientaci nejen v stávajícím kontextu děl již vytvořených, ale i v
značné

odvaze pokusit se o vlastní, originální řešení. Cena diváků udělená v přehlídce výtvarných
prací katedry vyjádřila zajisté sympatie k tomuto dílu. Autorský klip využívá sérii
fotografií i

animované kresby spolu s hudebním podkladem a představuje se jako osobní deník nikoli
pouze soukromý. Přestavuje také možná nový trend a pohyb v reakcích studentů na
vizuální

kulturu současnosti; nicméně s předchozí, „klasickou“ řadou výtvarných řešení tvoří
pozoruhodně souvislý experimentální celek.

Tato koncepčnost se také projevuje v textové části a v části reflektující pedagogické
pokusy ve škole. Text diplomové práce objasňuje řadu nových souvislostí v kulturně a
sociálně proměnném kontextu, je zasazen do širšího pole současného umění a vizuální
kultury, reflektuje i kontext tzv. vizuálních studií, tedy interdisciplinární pole zahrnující i
studia filmu a nových médií. Každá kapitola je opatřena odborným slovníkem.

Pedagogická část je spolu-procesem, probíhajícím souběžně s tvůrčí prací v oblasti

výtvarné. V textu si vyžádala i nestandardní strukturu, která tak lépe reflektuje specifiku práce

s dětmi a specifiku práce s dostupným médiem. Interdisciplinární vazby jsou vždy náročné na

dobrou konceptualizaci - zde se diplomantovi podařilo myslím zcela intuitivně - čímž rozhodně nesnižují jeho profesní kompetenci, naopak - uchopit problematiku a vytvořit atypickým způsobem pedagogické rozvedení, které dokazuje, že úspěšné vyučování vyžaduje

perfektní znalost didaktického obsahu předmětu a tvůrčí přístup ve všech rovinách tematizace

tohoto obsahu. To diplomant beze zbytku naplňuje. Práci hodnotím jako výbornou.

PhDr. Marie Fulková, Ph.D